

Illa royndir av donskum byggivirksemi

Donsku loftferðslumyndugleikarnir kravt 2,5 milliónir í endurgjaldi fyri vána-ligt arbeiði við flogvøllin í Vágum.

Ein av orsökunum til, at donsku loftferðslumyndugleikarnir lata alt virksemi í samband við byggingina við flogvøllin í Vágum til føroyskar fyrirtøkur, er, at teir eru illa royndir av donskum fyrirtøkum.

Tað var danska ráðgeandi felagið ISC, sum hevði verandi terminalbygning um hendi, og hesin er alt annað enn sum hann skal vera. Bjálkarnir sum skulu bera takinum eru í støðum rivnaðir og tað er nógv, sum týðir uppá, at lendið undir bygninginum er tann beri sandur og skervur.

Loftferðslumyndugleikarnir kravdu tí eina sýnsmetan av arbeiðinum, og hana hava teir fingið.

Mourits Winther, sum stendur fyri allari bygging í samband við flogvallir sigur, at frágreiðingin, sum sýnsmenninir hava latið teimum, gevur teimum rætt í flestu spurningum. Enn eru nakrir spurningar ógreiddir, og tá hesir eru svaraðir, verður stóða tikin til, loftferðslumyndugleikarnir fara at leggja sak móti danska felagnum, sum stóð fyri byggingini. Kravið móti felagnum verður umleið 2,5 milliónir.

Nú bert føroysk feløg

— Tað er torført hjá okkum at byggja í Føroyum. Føroyar eru langt burturi og eitt danskt felag, sum skal byggja nakað í Føroyum, kann hava lyndi til at hugsa, at teir verða ikki verandi í Føroyum eftir lokna byggitíð, og gera sær tí ikki tann ómak sum skal til, sigur Mourits Winther og leggur aftrat:

— Vit eru ógvuliga misnøgdir við byggingina av verandi terminalinum og er hetta ein av orsökunum til, at vit í hesum forinum hava biðið føroyingar tikið sær av øllum arbeiðinum. Líka frá projektering og eftirlit til liðugt verk, sigur hann.

Í samband við ta bygging, sum nú fer fram á flogvøllinum verður verandi terminalbygningur umvældur. Hetta óansæð hvussu verður við móguliga úrsliti av endurgjaldskravinum móti ISC. Millum annað verða gittarsperrur lagdar at halda takinum á gamla terminalinum.

Ráðgevararnir nú eru: Arkitektafelagið hjá Árna Winther, Landsbyggifelagið, Brimheim og Leo og Viggo Akraberg

Hansen. Arbejdstakararnir eru GSE-byggeteistara i Vestmanna, P/F Vesturbú i Sandavági, Leivur Nattestad i Miðvági, Isak Jacobsen i Sørvági, og P/F Einar Mikkelsen úr Havn.

tór.

Johan Jacobsen, Hanne, hevur í dag fimti ára starvsdag á Telefonverkinum

Fimti ár í sama starvi

Johan Jacobsen, ella Hanne, sum hann vanliga verður nevndur, hevur í dag starvast á Telefonverkinum í hálvthundrað ár.

Hanne fór beint úr skúlanum á Telefonverkið, sum tá húsast á loftinum í gomlu útvarpshúsum á Bryggjubakka.

Tá vóru fá starvsfólk og mitt fyrsta arbeiði var at pussa mikrofónlokini. Hetta hevur helst ikki verið tað mest áhugaverda arbeiði, men skjótt kom eg upp í annað arbeiði sum tá var at gera, greiðir Hanne frá.

— Tá var telefonarbeiði ikki so spesialiserað sum nú. Allir gjørdur alt, og arbeiðið var tí fjølbroytt. Í nógv ár fekst eg við lin-

urnar eftir oyggj. Hetta var ikki altíð líka tespiligt, men mær dámdi tað væl. Tá linjurnar fóru, steyrar brotnaðu ella okurt annað brek var á loftlinjunum, skuldu vit á oynna, og var hetta sum oftast í ringasta veðri, sigur Hanne frá.

Arbejdsøkið hjá telefonmonnum í Havn var sambandið til Kollafjarðar, Kaldbaks, Sund, Norðradal, Syðradal, Velbastað og Kirkjubøar. Men Hanne var eisini ofta á øðrum bygnum enn hesum. Undir krignum buði hann í Suðuroy í hálvtríðja ár.

— Hetta hevur verið ein góð tíð, sigur Hanne. Tað var til tíðir strævið fyrr, tá vit ikki bert skuldu taka

okkum av sjálvari teknisku innleggjini, men eisini grava og spreingja veitir til hvørt hús, sum skuldi hava telefon. Men samstundis upplivdi ein nógv meira enn í dag. Vit komu í samband við so ómetaliga nógv fólk, og stundir vóru altíð til eitt prát. Nú hevur eingin tíð til nakað meira. Tá vit nú koma út í hús, er sjaldan nakar heima. Vit gera okkara arbeiði, og fara so avstað aftur — uttan at hava sæð eitt einasta mennisja. Nú er telefonin næstan tað einasta sambindingarleið millum fólk, leggur Hanne aftrat.

tór.

